

2. I artikel 6 i Lissabonfördraget av den 13 december 2007 om ändring av fördraget om Europeiska unionen, undertecknat i Maastricht den 7 februari 1992, ikraft sedan den 1 december 2009, föreskrivs att "[u]nionen ska erkänna de rättigheter, friheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna av den 7 december 2000, anpassad den 12 december 2007 i Strasbourg, som ska ha samma rättsliga värde som fördragen."

I artikel 35 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna föreskrivs följande: "Var och en har rätt till tillgång till förebyggande hälsovård och till medicinsk vård. En hög nivå av skydd för människors hälsa ska säkerställas vid utformning och genomförande av all unionspolitik och alla unionsåtgärder".

Ska ovannämnda gemenskapsrättsliga bestämmelser, tolkade i enlighet med de grundläggande principer som Europeiska unionen bygger på, såsom de återges i ingressen till Lissabonfördraget, anses utgöra hinder mot följande bestämmelser i belgisk rätt:

Den allmänna tull- och punktskattelagen samordnad genom kungligt dekret av den 18 juli 1977 (Loi générale sur les douanes et accises coordonnée par arrêté royal du 18 juillet 1977) (Moniteur belge av den 12 augusti 1978). Bekräftad genom lag av den 6 juli 1978, artikel 1 (Moniteur belge av den 12 augusti 1978),

lag av den 10 juni 1997 om allmänna regler för innehav, flyttning och övervakning av punktskattepliktiga varor (Loi relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise) (Moniteur belge av den 1 augusti 1997), och

lag av den 3 april 1997 om skatteregler för tobaksvaror (Loi relative au régime fiscal des tabacs manufacturés) (Moniteur belge av den 1 augusti 1997), ändrad genom lag av den 26 november 2006 (Moniteur belge av den 8 december 2006),

vilka tillåter État belge (belgiska staten) att betrakta rökbara tobaksvaror som skattebas för punktskatter, samtidigt som samma stat för det första officiellt erkänner att dessa varor är allvarligt skadliga för hälsan för dem som använder dem och identifierar den som orsaken till ett flertal invalidiserande sjukdomar och många förtida dödsfall, vilket logiskt sett borde berättiga till deras försvinnande, och för det andra, själv härigenom hindrar att åtgärder vidtas som på ett effektivt sätt skulle kunna resultera i att de försvann, genom att föredra skatteintäkter framför varje reellt avskräckande åtgärd?

(¹) EGT C 364, 2000, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de Montreuil (Frankrike) den 28 maj 2010 — Société Accor Services France mot Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard

(Mål C-269/10)

(2010/C 221/38)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de Montreuil

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Société Accor Services France

Svarande: Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard

Tolkningsfråga

Är bestämmelserna i artikel 53 i lagen om offentlig upphandling (Code des marchés publics) förenliga med bestämmelserna i direktiv 2004/18/EG⁽¹⁾ av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster och fördraget om europeiska unionen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 31 maj 2010 — Lotta Gistö

(Mål C-270/10)

(2010/C 221/39)

Rättegångsspråk: finländska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Lotta Gistö

Övrig part i förfarandet: Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt

Tolkningsfråga

Ska artikel 14 i protokollet om immunitet och privilegier⁽¹⁾ i Lotta Gistös fall tolkas på så sätt att hon enligt bestämmelserna i detta protokoll fortfarande var skatterättsligt bosatt i Finland år 2007, eller ska protokollet tolkas på så sätt att det är en medlemsstats nationella lagstiftning som slutligen avgör frågan om den obegränsade skattskyldigheten i denna medlemsstat, i förevarande fall alltså Finland?

⁽¹⁾ Protokoll (nr 36) om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier (1965) (EUT C 321E, s. 318).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Grekland) den 31 maj 2010 — Susana Berkizi-Nikolakaki mot Anotato Symvoulio Epilogis Prosopikou (ASEP) och Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (APT)

(Mål C-272/10)

(2010/C 221/40)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (administrativ appellationsdomstol i Thessaloniki)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Susana Berkizi-Nikolakaki

Motparter: Anotato Symvoulio Epilogis Prosopikou (högsta personalnämnden, ASEP) och Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Aristotelesuniversitetet i Thessaloniki, APT)

Tolkningsfrågor

1. Är bestämmelsen i artikel 11.2 i presidentdekret 164/2004 förenlig med syftet med (i den mening som avses i artikel 139.2 EG) och den ändamålsenliga verkan av (i den mening som avses i artikel 249 tredje stycket EG) rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete? Enligt nämnda artikel 11.2 ska arbetstagaren — för fastställelse av att förutsättningarna föreligger för att omvandla visstidsanställningskontrakt till ett kontrakt om tillsvidareanställning — inom en absolut frist på två (2) månader från det att detta dekret trädde i kraft inge en ansökan till den berörda myndigheten med uppgifter som visar att dessa förutsättningar är uppfyllda. Om arbetstagaren inte inger ansökan inom två månader förlorar han, till följd av fristens absoluta karaktär, rätten att omvandla kontraktet.
2. Är, mot bakgrund av syftet med direktiv 1999/70, i den mening som avses i artikel 139.2 EG, föreskriften om en frist på två månader tillräcklig för att uppfylla de krav hos arbetstagarna som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 11 i presidentdekret 164/2004 och för att uppnå den ändamålsenliga verkan av direktivets syften i den mening som avses i artikel 249 tredje stycket EG enbart genom att ovannämnda artikel 11 i presidentdekret 164/2004 offentliggörs i den officiella tidningen (Gazzetta Ufficiale)?